

Begyndertur til Norge juni 2008

Egentlig havde vi planer om at tage til *Nordkap* i lejet autocamper. Planen blev dog ret hurtigt revideret da vi opdagede, hvor hundedyrt det ville blive. Og for langt væk. Så kom vi i tanker om, at vi på vores nye pensionistbil jo havde træk-beslag – og tanken om at leje en campingvogn til meget, meget billigere penge var født. Så kunne vi stadigvæk holde fast i Norge, men nøjes med at nå så lang vi nu kunne. CV'en måtte så til gengæld ikke være hverken for stor eller for tung, for at kunne trækkes af vores Roomster. En passende model fandt vi hos Ølstykke Campingudlejning, som vi, fyldt med forventningsfuld spænding, hentede hjem **fredag, den 30. maj**. Det føltes som en STOR dag!

Afsted gik det **søndag, den 1. juni** i strålende solskinsvejr efter lange overvejelser, hvad vi mon skulle have med. Som teltcampist var vi hidtil nødt til at tænke i lidt andre baner, når det gælder pakning. Men nu var der jo køleskab og fuldt køkkenudstyr og rum til tøj og ting og sager og bøjlestang – fantastisk!!

Første stop undervejs et sted på en svensk rasteplass på vej mod Norge. Luksus: eget bord og stole, vi bare kunne rigge til med frokosten. Hidtil foregik spisepauserne traditionelt altid nede i jordhøjde med 2 strandstole og en foldeud strandmåtte imellem som "dug". Nu følte vi os lige ved en lille smule *dekadente* ...☺

Første overnatning, vi havde på en campingplads ved Stenungssund nord for Göteborg, var ikke helt fri for et par prøvelser. For det første svarede vores elkabel ikke til svensk standard. Og så var kablet for det andet heller ikke langt nok til den plads, vi havde valgt – for som teltcampist kan man jo som regel betænkingsløst slå sig ned i det fjerneste hjørne, langt væk fra el-standeren. Det havde vi overset.

Hvad så? Heldigvis kunne de omkringboende fastliggere hurtigt spotte, at vi var novicer, og stor var deres hjælpsomhed for at løse vores problem. Det gav jo også lidt afveksling i deres fastliggerliv, tror jeg. Inden vi så os om havde vi adapter og forlængerledning og kunne således installere os i yderste række nede ved vandet, med ryggen til verden og front mod udsigten og vores første campingvognsnat foran os.

Her sad vi så udenfor til solen gik ned kl. 22.30. Men inden da var et nyt begynderproblem dukket op: gassen virkede ikke! Mon flasken var tom?? Så måtte den jo byttes. Efter tre kvarter kom Gert tilbage med uforrettet sag: der var ikke nogen tank i nærheden, hvor det kunne lade sig gøre. Nu var gode råd blevet dyre. Kunne man mon varme millionbøffen med dyppekoger..?

Heldigvis var campingenglen med os i form af en nyankommet dansk nabo. Vi faldt i snak, han kiggede lidt på vores regulator, konstaterede, at den var umanerlig stram at få på gasflasken, gav regulatoren et ekstra hårdt tryk – og voilà, gassen virkede! Det tog vi til os, fremover altså bare på med vanten! Og så fik vi i øvrigt lidt staldfiduser af ham den gode, jyske nabo, og det er jo ikke til at foragte.

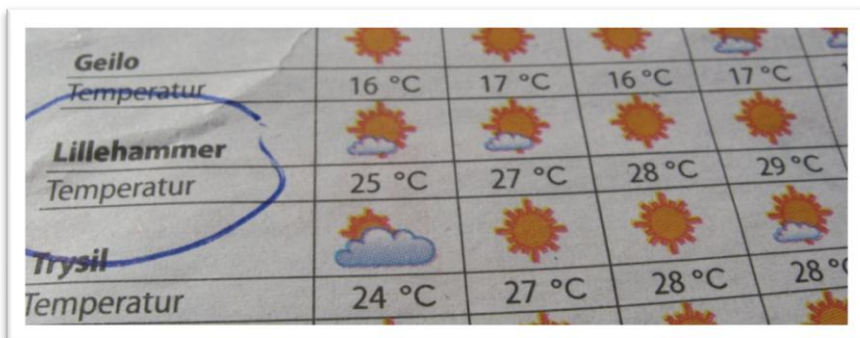
Også næste dag, **mandag den 2. juni**, strålede solen fra en skyfri himmel. Da vores mål var NORGE – vi ville se, hvor langt nordpå vi kunne nå på små 2 uger – fortsatte vi altså nordover. Problemet var stadigvæk den manglende el-adapter men blev løst ved, at Gert simpelthen købte et helt nyt stik, demonterede (og gemte) det gamle og satte det nye på. Genial, den mand! I øvrigt var det ikke helt let at få fat i et sådant nyt stik. Det var så heldigt, at der inden grænsen til Norge lå noget lignende et stort indkøbscenter med også en el-specialbutik. Dér havde de stikket – og ikke de 117 andre steder, vi også havde været inde og spørge.

Velfortjent, lækker frokost ved nævnte indkøbscenter efter det var lykkedes at få fat i stikket

Dagens mål var Lillehammer og Gudbrandsdalen, men vejen dertil (E6) er ikke just beregnet til at formidle rendyrket køreglæde for nybegyndere. Det blev en laaaaang og sej tur med MASSER af vejarbejde og indsnævrede, bumpende kørebaner med afskræddet asfaltlag samt rigtigt meget myldretidstrafik omkring Oslo. Og os, med et monstrum til campingvogn bagved. I hvert fald *føltes* det sådan!!

Kl. 19 ankom vi til Lillehammer camping, hvor vi fik os en dejlig plads med udsigt og ingen umiddelbare naboer. Sæsonen var tilsyneladende dårlig nok begyndt på de kanter (men dengang kendte vi desværre ikke til hverken ACSI eller CampingCheque). Her ville vi blive lidt, ikke mindst fordi vejrudsigten lovede SOMMER for fulde gardiner.

Geilo				
Temperatur	16 °C	17 °C	16 °C	17 °C
Lillehammer				
Temperatur	25 °C	27 °C	28 °C	29 °C
Trysil				
Temperatur	24 °C	27 °C	28 °C	28 °C

Udklip fra den lokale avis med vejrudsigten

Vores "hylde" set fra etagen nedenunder. Vi har udsigt hen over nogle få campister, der dog står et godt stykke væk fra os, og bag ved en sø rejser der sig bløde grønne bakker. Eneste ulempe: lidt trafikstøj fra E6. Det bliver vores anden nat i campingvogn, og vi føler os en smule mere rutineret.

Udsigten fra vores hylde

Næste dag, **tirsdag den 3. juni**, gik vi en tur ind til Lillehammer by. Det tog ca. 30 minutter fra campingpladsen. Der daskede vi rundt, spiste frokost et sted (fyldt pita-brød), handlede i Kiwi-supermarked. Selve byen havde vi måske forestillet os mere storstadsagtigt, fordi vi har den i erindring som hjemsted for afholdelse af diverse internationale skimesterskaber. Men den virkede hyggelig nok, om end lidt provinsiel og lille.

Om eftermiddagen blev vi "hjemme", dasede, læste i hver sin bog foran campingvognen, flyttede os fra sol til skygge, da det blev for varmt. *Hvem havde forestillet sig det om en norsk juni, må jeg spørge?!*

Senere hyggede jeg mig med at lave mad i campingvognskøkkenet (Paëlla med salat + papvin), som vi spiste udenfor, hvor vi i øvrigt blev siddende indtil solen gik ned. Gert bevæbnet med sin obligatoriske elektroniske mygdræbeketcher (*Foetsi* hedder den).

Onsdag, den 4. juni, gik turen i bil ud i landskabet. På kortet havde vi udset os en tilsyneladende spændende kørevej oppe i fjeldet: Per-Gynt-vejen. Af uforklarlige årsager var den lukket – måske var det for tidligt på året? I stedet tog vi på vandretur i højfjeldet, hvor vi næsten kom hen til den til fods. Flot natur!

På vejen tilbage til Lillehammer besøger vi desuden den norske forfatter og politiker Bjørnstjerne Bjørnsons hus "Aulestad" i Maihaugen i Gudbrandsdalen. Bjørnson var et af de store navne i norsk litteratur i årtierne op til århundredskiftet.

Huset er omdannet til et kønt lille museum, der ud over at minde om digteren også er et fint eksempel på norsk bolig(fin)kultur fra hans tid. Det ligger i smukt, grønt og bakket landskab, og i det sommerlige solskin er der helt paradisk.

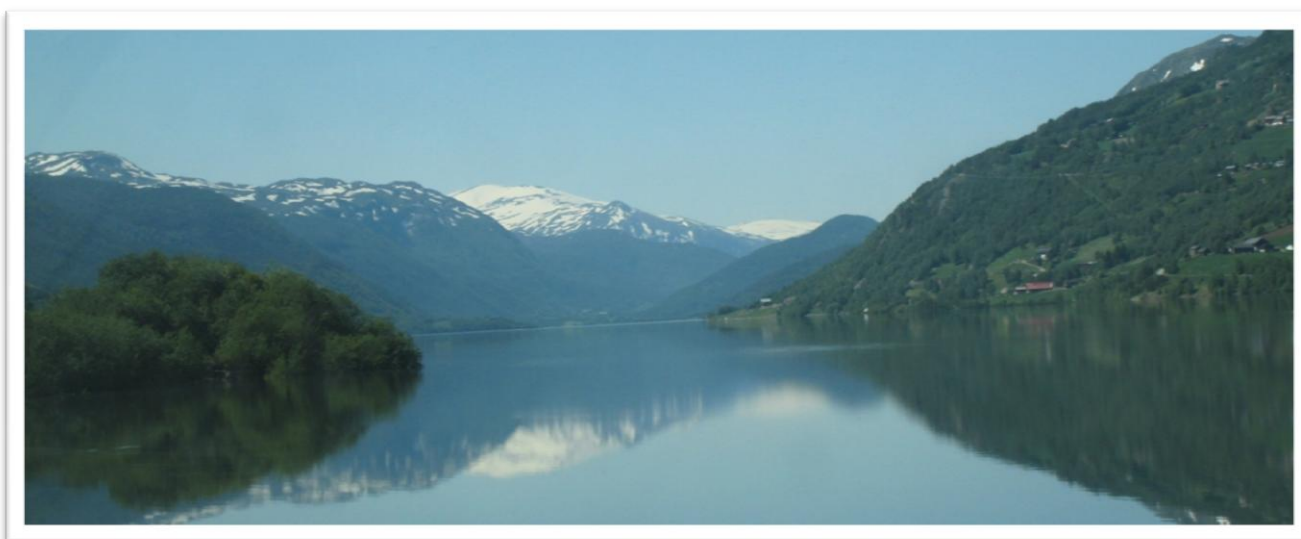
Aftenen stod igen på hygge foran campingvognen indtil solnedgang.

Kig ud af et af husets vinduer

Torsdag, den 5. juni pakker vi sammen – vi har lyst til at tage længere nordpå og opleve Jotunheimen. Undervejs standser vi op ved Ringebu stavkirke. Solen skinner fortsat fra en knaldblå himmel. Vi kan dårlig nok fatte, at vi er så heldige vejræssigt, så det er jo lige før, man kunne have nøjes med telt☺ - eller hvad? Spøg til side: vi nyder at tøffe adstadigt af sted med huset bagpå, det giver en følelse af at være hjemme hos sig selv, lige meget hvor det er vi slår lejr.

Norsk sølandskab på vejen mod Jotunheimen med den typiske spejlglatte vandoverflade:

Hen mod eftermiddagen drejer vi fra ved Otta, men inden når vi at handle i byens Coop-supermarked. Kors, hvor alt dog er DYRT, selv noget så simpelt som en almindelig leverpostej!

Ikke langt fra Otta ligger den lille flække Bismo med campingpladsen "Bispen" – en absolut perle af en naturplads i en lille højstammet skov under sneklædte bjergtoppe. Receptionen er forladt, men der står, at vi bare skal finde os en plads og checke ind senere. Ud over en række ubeboede campingvogne, der tydeligt tilhører pladsens weekend-fastliggere, er der kun en anden tur-campist fra Holland. Ellers er der ikke en levende menneskesjæl. I det fjerne bruser en elv, kan vi høre, ingen andre lyde. Vi finder os en god plads og føler, at vi er "kommet hjem". Og så er her rigtig varmt!

Gert har stablet fotoapparatet op således, at der kan tages et billede med selvudløser. Her er virkelig øde og det føles næsten, som om man er blandt de sidste mennesker i denne egn. Senere indtager en ung mand receptionen (en gedigen, brun blokhytte), og vi melder vores ankomst. Det viser sig, at campingpladsen har WiFi; det må vi prøve! Og rigtigt, da vi er tilbage i campingvognen prøver vi at logge os ind. Gert hungrer efter nyheder hjemmefra, og vi vil begge gerne checke vores e-mails og sende nogle elektroniske feriehilsener til familien. Godt nok er forbindelsen usikker, men vi behøver jo ikke kaste os ud i netbanktransaktioner. Så klik klik klik - hurra, *vi er på!*

Fredag, 6. juni, hilser os godmorgen med uformindsket strålende sol. Vi kører en tur ud ad den såkaldte Sognevej, gennem smukke landskaber, og op ad bomvejen til Juvashytten + sommerskicenter. Her ligger stadig meget, meget sne.

Handler på vejen tilbage i "Coop mega" i Lom.

Lørdag, den 7. juni, beslutter vi os igen at køre ud i landskabet. Vi konsulterer kortet og planlægger en vandretur i omegnen af Galdhøpiggen, som med sine 2469 m ikke kun er Norges, men i det hele taget Nordeuropas højeste bjerg. Gert kunne godt tænke sig at bestige toppen, jeg er mere tøvende. Det kræver et detaljeret vandrekort (som vi ikke har), og der er jo også et godt stykke vej hen til, hvor opstigningen begynder. Er vi så ikke lidt for sent på den?

Nå, vi vedtager at tage bjergstøvlerne på og pakker rygsækkene med vores bjergudstyr: ekstra tøj, snegamacher, rigeligt med vand og selvfølgelig gedigne madpakker. Derefter starter vi og kører op til Spiterstulen, hvor vi begynder vores vandring. I dalbunden ligger en klynge brune, vejfrønnede hytter, hvor vi parkerer bilen. Derefter går det over en bro med et fossende vandløb, forbi diverse vejvisere og endelig begynder opstigningen. Stigen er knoldet og snor sig, og vi er tydeligt kommet op over trægrænsen. Det varer ikke længe, og vi skal forcere de første partier med sne – alt imens solen knalder ned på os.

Landskabet er ubeskriveligt smukt, bjergtoppene knejser alpint men ser alligevel helt, helt anderledes ud end dem, vi har mødt så mange gange nede sydpå.

Opad går det i hele 4 timer og 600 højdemeter – det var ikke så lidt.

Nu begynder der at trække skyer op over bjergkammen. Frokosten er spist for længst, og vi erkender, at vi ikke kan nå toppen i denne her omgang☹, og måske var det også bare en ønskedrøm.

I hvert fald vender vi om og begynder nedstigningen.

Undervejs træder Gert skævt i et snefelt. Han er ved at falde men når at tage fra med hånden. Det har den ikke godt af. Det gør rigtigt meget ondt, og i en overgang frygter han, at der er brækket noget. Heldigvis var det dog ikke tilfældet, men hånden svulmer op og er hævet flere dage efter.

Søndag, 8. juni. Solen konkurrerer med tykke skyer, og det er svært at se, hvad det ender med. Så vi pakker sammen og tager af sted. Ruten går forbi Lom stavkirke, hvor en stor syrenbusk blomstrer overdådigt og tilbyder sig som oplagt fotomotiv.

Så fortsætter vi til Ringebu og vælger at tage Friisvegen, som ligner en genvej til Elverum. Det er det også – men hvilken! Den forløber oppe henover det øde højfjeld, men inden man når dertil skal man først arbejde sig op ad stejle og smalle stigninger. Det var så afgjort turens største køretekniske udfordring!

Sidst på eftermiddagen ankommer vi på Elverum campingplads, der er smukt beliggende ved Glommaelven, men desværre befolket af en større gruppe roma-campister, der har et ret så afslappet syn på ro og især orden. Tak skævbem, siger vi, for receptionen hverken kan eller vil gribe ind.

En tur ind til Elverum viser en dødkedelig provinsby, man føler sig total fortabt i. Hvor er centrum, hvor er der liv, hvor kan man spise noget? Så hurtigt "hjem" igen.

Næste dag, **mandag den 9. juni**, skynder vi os videre til Sverige. Vi kører over grænsen til Värmland og fortsætter til byen Säffle. Her finder vi en campingplads ved Vänern. Da vi har tømt de sidste dråber af vores hjemmefra medbragte papvin tager vi ind til byen for at finde Systembolaget. Vi kan ikke umiddelbart finde den, så Gert spørger efter "Spritbolaget". Jeg griner: Er det ikke bare jargon at sige sådan? En ældre herre og et par unge piger er, uanset betegnelsen, ikke i tvivl og peger ivrigt i en bestemt retning, hvor den så også ligger. Kors, hvor er den indrettet flot og med en egen diskret elegance – det er lige før jeg føler, vi har det forkerte tøj på☺. Vinene er godt nok lidt dyrere end hjemme hos os i Danmark, men der er flere interessante mærker end i vores hjemlige Kvickly. Forsynet med en flaske rød (Gert) og en flaske hvid (jeg) tager vi tilbage til campingpladsen og ser frem til en prøvetår.

Senere på aftenen tager vi en lille spadsererunde ude på *udden* ved campingpladsen. Det er blevet gråvejr og begyndt at blæse op, og væk er det smukke sommervejr, som havde fulgt os helt til Norge.

Blæsten tager til i styrke i løbet af natten og bliver til et veritabelt stormvejr. Det rusker i campingvognen, og vi er kisteglade over ikke at ligge i telt (som vi jo altid plejede). Og det er jo også derfor, vi netop skulle af

sted i campingvogn, når turen nu gik nordpå, idet vi have en måske ikke helt fejlagtig forestilling om, at vejret her er vist mindre velegnet til teltcamping.

Også næste dag, **tirsdag den 10. juni**, er vi på vej igen. Vores mål er Göteborg, campingpladsen vi har udset os i ADAC-guiden, hedder Askim. Det er en meget velordnet plads, med måske ikke de mest charmerende standpladser. Der er en del campister. Det lykkes os at finde en plads med lidt udsigt, og der er god afstand til nærmeste nabo. Det stormer stadigvæk, så vi sidder inde og hyggelæser.

*Udsigten gennem køkkenvinduet.
I den lave, åbne bygning th. kan
man rense sine fangede fisk.
Længere th. ligger sanitæren.*

Når vi nu er ved Göteborg, så vil vi også lige ind se på byen. Så næste dag, **onsdag den 11. juni**, tager vi ind

til Göteborg centrum og går lidt rundt. Det er jo en stor by, og da vi ikke har forberedt os særlig grundigt hhv. bare vil nøjes med et overordnet indtryk, dasker vi lidt rundt på må og få. Hvilket sikkert også hænger sammen med, at vejret ikke er særlig venligt, da det stadigvæk stormer heftigt.

Vi finder et spisested i den gamle bydel og får os en frokost. Derefter kigger vi lidt på nogle parker med roser, som er Gerts store passion. Der skal være en nordisk rosenhaveudstilling en måned senere, så der rigges til og gøres smuk, men det hele er lidt byggepladsagtigt endnu.

Torslanda lystbådehavn

På vejen hjem igen til campingpladsen vælger vi en omvej over Torslanda-området ude ved vandet og skrærgården. Her stormer det endnu mere, jeg må ligefrem stemme mig op mod vinden for ikke at blive blæst omkuld.

I øvrigt kører vi på den sidste dråbe benzin, så vi må skynde os at finde en tankstation, som det ikke ligefrem bugner med herude. Da vi kommer tilbage til campingpladsen står der en gigantisk autocamper med et par yngre mennesker klods op af os og dækker for vores udsigt. Det er jeg ked af og sur over, så jeg spekulerer over, om jeg måske skulle gå hen og sige noget til dem om deres "højhus" direkte foran vores næse. Men Gert afholder mig fra det – alle har jo ret til at stille sig, hvor de har lyst til, indvender han. Og det er jo rigtigt nok, men principielt mener jeg, at man bør gøre sig et par overvejelser om, i hvor vidt man

kommer det til at genere naboerne med sin placering og anbringe sig lidt mere hensynsfuld. Hvis muligt, naturligvis. Det ville det have været her.

Men jeg nøjedes altså med at gå skumlende og med det onde blik forbi dem et par gange. Selvfølgelig var det nytteløst. De unge mennesker tænkte sikkert i helt andre baner og nød deres fine udsigt☺☺.

That's camping-life.

Torsdag, den 12. juni fik vi en *emergency*-opringning fra Gerts gamle far i Roskilde, der fik os til at pakke sammen i en fart og tage hjemad en dag før planlagt. Det stormede stadigvæk voldsomt, så vi kæmpede os bravt sydpå i strid modvind. Benzinøkonomien under disse forhold bør man helst ikke tænke på ...

Kl. 14.30 var vi hjemme igen. Campingvognen blev efterfølgende rengjort på alle ledder og kanter og stod i indkørslen, parat til at blive afleveret lørdag, den 14. juni 2008.

Afsluttende bemærkninger

Denne rejsebeskrivelse baserer sig på nogle dagbogsnotater jeg opdagede i min kalender fra 2008, da jeg skulle se efter noget, her 3 år efter. Da jeg altid tager mange billeder var det ikke svært at rekonstruere turen. Det var vores debut med campingvogn på krogen, så også derfor har jeg en nogenlunde klar erindring om den, selv om en del detaljer fortaber sig i glemslen. Bortset fra Gerts (næsten)fald i Jotunheimen, fordi an siger, han stadigvæk har mén i højre hånds lillefinger.

I hvert fald blev det klart efter denne tur, at en campingvogn var SAGEN frem for et telt som hidtil. Resten af måneden og den efterfølgende juli blev brugt på at passe min diskusprolaps (av), men derefter gik jagten ind på en lille, brugt campingvogn. I løbet af august måned finkæmmede vi markedet og slå til den 16. august. Vores jomfrutur til Sverige fandt sted 1 ½ uge efter. En lidt større bil med dieselmotor og mere trækraft blev det til foråret efter.

Siden dengang er vi lidenskabelige CV-campister - se i øvrigt lidt mere om os i efterskriftet til vores *Forårstur til Frankrig 2011* i Per Servés geniale rejseindex.

Med glad campinghilsen

Gert + Renate Hovald

Kommentarer og/eller spørgsmål ville jeg glæde mig over – mail r.hovald@kabelmail.dk

